Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

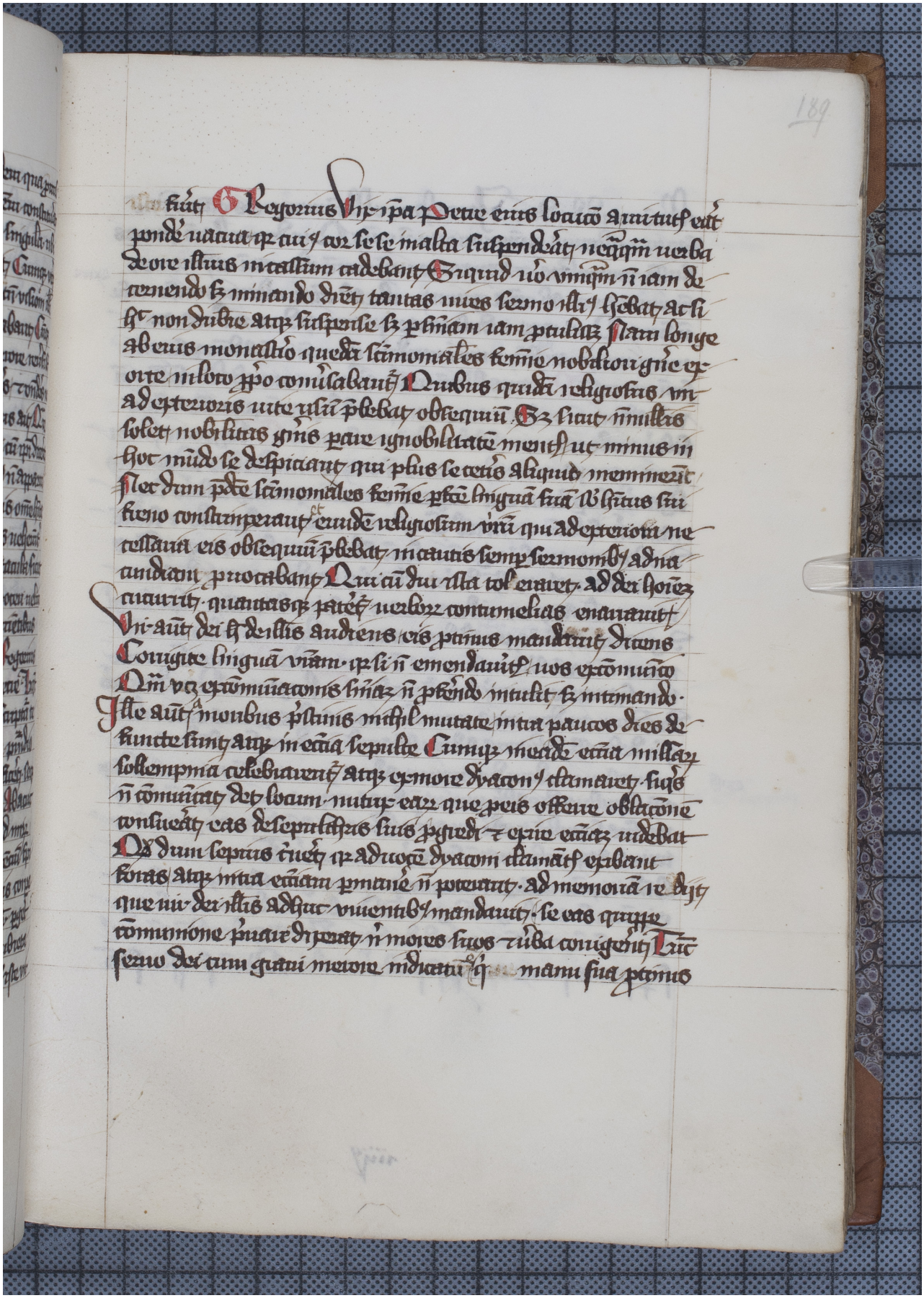

189

Sicut Gregorius in ipa Dcue eius loacō Arnutus eat
pnde uacua qr cui cor se se malta suspendat neqm uerba
de ore illius in cellum cadebant Quid uo uniqm ni iam de
tenendo et minando diu tantas uires sermo illi sebat Ac si
ht non dubie atq suspense et pnam iam ptulit Sam longe
ab eius monasterio sunt sōmonales femine nobilioris gne et
ore in loco po consabant Quibus quidā religiosus vm
ad exteriorem uite usu plebat obsequiū Et sicut similes
solet nobilitas gnis pae ignobilitate mentis ut minus in
hor mūdo se despicant qui plus se ceis aliquid meminerit
Ser dum pdte sōmonales femine ptā lingua sua ut sitis sui
fremo constamperant et cunde religiosum viri qui ad exteriora ne
cessarii eis obsequiū plebat in acutis semp sermonib adna
candam procabant Qui cū diu illa tol cerset ad dei hoēs
cucurrit quantas qr pteē uerbor contumelias emanauit
Vt aut dei et de illis audiens eis primus mandauit dicens
Coniugis lingua vtam qr si ni emendauit uos excōmunico
Qm vt excōmūicatoris sinat ni pbendo intulit et intimando
Ille aut a moribus pstinis nihil mutare intra paucos dies de
functe sunt atq in ecia sepulte Cumq mecde ecia missa
sollempnia celebrarent atq ex more diacon clamaret si qs
ni cōmūicat det locum mutq eat que pris offerre oblacōne
conlicet eas de sepulcris suis pgredi et exire cōcez iubebat
Ex dum sepulcris cuct qr adhuc diacon clamāte exibant
foras atq intra ecia pmanere ni poterant ad memoria re dist
que nir dei illis adhuc viventib mandauit se eas quasq
cōmunione pcare deberent ni mores suos cuba corrigent Tuc
servo dei cum gratia meore indicatū et manu sua primus